

europske wercy sjadnali, az kschě schlo-
bojstwo sagnasch, a jich koze pschimaju na
morju kuzdego, kenž luži kupujo a pschedawa.
Tež we Amerize jo něto take newolnistwo
storo schuži wotporane, jano we Afrize a
Asiskej, wošebe mjasny Muhamedanami še
hyschczi kněžy.

Jan: „To jo dere, az nasche wercy
takim grosnosczam sadoraju.“

Man: Jo, to jo wěno! — Boge
schloby how na tej koži šu šnaž welifej
pine huběgnuli a chto wě, lěž nejku se žy-
wenim smorja na jadnu kupu how niži
hustupili a mogu něto liche še žywisch. To
powědascho Robinson Šetkoju a žascho
k nomu: Luby pschijaschel, zošch še žinša
šasch pschachasch: kaki hužytč jo wichar nama
a drugim lužam pschiňasč, ač běšcho naju
zošn daloko na morjo sagnač? Šej, kač
mačto jo nama weseč a kač wele jo nama
dač! Tužne jo, az mamej naju gluku psches
negluku drugich luži, ale myšlij še tež, az
jo nejwězej tych luži, kenž na koži běchu,
psches taku negluku hyschczi wěšchkej žačosčzi
huběgnučo a šu něto wele gluznějšche, něžli
perwej. Togodla husnaj, az Bog schyčno
č lěpšchemu wěžo, lězrownož my to kuzdy
raš ned nehusnajomy.
